

**PRIJEDLOG ODLUKE O IMENOVANJU PREDSJEDNIKA I ČLANOVA ODBORA
„NAGRADE VLADIMIR NAZOR“ I PRESTANKU MANDATA PREDSJEDNIKA I
ČLANOVA ODBORA „NAGRADE VLADIMIR NAZOR“**

Na temelju članka 81. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Hrvatski sabor je na sjednici održanoj _____ 2020. godine donio

**ODLUKU O IMENOVANJU PREDSJEDNIKA I ČLANOVA ODBORA „NAGRADE
VLADIMIR NAZOR“ I PRESTANKU MANDATA PREDSJEDNIKA I ČLANOVA
ODBORA „NAGRADE VLADIMIR NAZOR“**

I.

Za predsjednika Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ imenuje se akademik ZVONKO KUSIĆ.

II.

Za članove Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ imenuju se:
akademik ZLATAN VRKLJAN
BRANKA CVITKOVIĆ
prof. dr. sc. HELENA SABLIĆ TOMIĆ
akademik FRANO PARAĆ
GORAN RAKO
DINKA JERIČEVIĆ
MILKO ŠPAREMBLEK
BRANKO SCHMIDT

III.

Predsjedniku Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ akademiku Zvonku Kusiću i članovima Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ Biserki Rauter Plančić, Branki Cvitković, akademiku Luki Paljetku, akademiku Frani Paraću, Goranu Raki, Jošku Ševi, Milku Šparembleku i Zrinku Ogresti koji su imenovani Odlukom o imenovanju predsjednika i članova Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ i prestanku mandata predsjednika i članova Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ („Narodne novine“, br. 16/18.), protekom zakonskog roka od dvije godine, 11. ožujka 2020. istječe mandat za obnašanje dužnosti na koju su imenovani.

IV.

Ova Odluka objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 11. ožujka 2020.

O b r a z l o ž e n j e

Uz točku I., II. i III.

U članku 6. Zakona o „Nagradi Vladimir Nazor“ («Narodne novine», br. 27/91.- u dalnjem tekstu: Zakon) propisano je da Odbor ima devet članova, a predsjednika i članove Odbora imenuje Hrvatski sabor iz redova umjetnika, kulturnih i javnih djelatnika na vrijeme od dvije godine.

U članku 6. Zakona propisano je da Odbor „Nagrade Vladimir Nazor“ dodjeljuje „Nagradu Vladimir Nazor“ na prijedlog komisije koju osniva za pojedina područja umjetnosti.

U članku 1. i 2. Zakona propisano je da se „Nagrada Vladimir Nazor“ dodjeljuje kao godišnja nagrada i kao nagrada za životno djelo za najbolja umjetnička ostvarenja na području književnosti, glazbe, filma, likovnih i primjenjenih umjetnosti, kazališne umjetnosti, te arhitekture i urbanizma u Republici Hrvatskoj.

Odlukom o imenovanju predsjednika i članova Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ i prestanku mandata predsjednika i članova Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ („Narodne novine“, br. 16/18.) u Odbor „Nagrade Vladimir Nazor“ 11. ožujka 2018. imenovani su: za predsjednika akademik Zvonko Kusić, a za članove Biserka Rauter Plančić, Branka Cvitković, akademik Luka Paljetak, akademik Frano Parać, Goran Rako, Joško Ševo, Milko Šparemblek i Zrinko Oresta te im protekom zakonskog roka od dvije godine, 11. ožujka 2020. istječe mandat.

Predsjednik Hrvatskoga sabora uputio je Odboru za izbor, imenovanja i upravne poslove Hrvatskoga sabora dopis KLASA: 021-13/20-07/02 od 15. siječnja 2020. te je u prilogu navedenog dopisa dostavio Prijedlog za imenovanje predsjednika i članova Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“, koji je Hrvatskom saboru, sukladno odredbi članka 6. Zakona dostavilo Ministarstvo kulture, aktom od 10. siječnja 2020. godine.

Ministarstvo kulture je predložilo da se nakon isteka mandata predsjednika i članova Odbora „Nagrade Vladimir Nazor“ imenovanih Odlukom od 11. ožujka 2018. („Narodne novine“, br. 16/18.), u navedeni Odbor imenuju: za predsjednika akademik Zvonko Kusić, a za članove akademik Zlatan Vrkljan, Branka Cvitković, prof. dr. sc. Helena Sablić Tomić, akademik Frano Parać, Goran Rako, Dinka Jeričević, Milko Šparemblek i Branko Schmidt.

Odbor za izbor, imenovanja i upravne poslove Hrvatskoga sabora je na 47. sjednici održanoj 21. veljače 2020., raspravljao o navedenom prijedlogu te je u skladu s člankom 6. Zakona o „Nagradi Vladimir Nazor“, člankom 105., stavkom 1., podstavkom 3., člankom 161. stavkom 1. i člankom 273. Poslovnika Hrvatskoga sabora jednoglasno utvrdio ovaj Prijedlog odluke s obrazloženjem, koji podnosi Hrvatskom saboru.

Uz točku IV.

Određuje se objava i stupanje na snagu ove Odluke.

KLASA: 021-13/20-07/02

Urbroj: 6521-18-20-02

Zagreb, 21. veljače 2020.

Životopis akademika Zvonka Kusića

Rođen 14. lipnja 1946. u Zagrebu, redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) od 2000. g. (član suradnik od 1992.). Bio je tajnik Razreda za medicinske znanosti i član Predsjedništva HAZU u razdoblju 2004. – 2010. te predsjednik HAZU od 2011. do 2018. Lječnik, diplomirao je i doktorirao na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, specijalist nuklearne medicine te specijalist radioterapije. Bio je ravnatelj Kliničke bolnice „Sestre milosrdnice“ i dekan Medicinskog fakulteta u Zagrebu.

Posebni je savjetnik predsjednika Vlade Republike Hrvatske za društvena pitanja od 2019. i predsjednik Hrvatskog povjerenstva za UNESCO.

Predsjednik je Upravnoga odbora Zaklade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 2019. i voditelj Odbora za genomiku i proteomiku u onkologiji te Zavoda za imunologiju i genetiku tumora HAZU.

Inicijator je osnivanja i predsjednik Hrvatskog društva za štitnjaču, voditelj Referentnog centra za bolesti štitnjače, predsjednik Komisije za suzbijanje gušavosti Ministarstva zdravstva; voditelj je Odbora za genomiku i proteomiku u onkologiji i voditelj Zavoda za imunologiju i genetiku tumora HAZU.

Predsjednik je Savjeta Hrvatske zaklade za znanost, Državnog povjereništva za odlikovanja i priznanja Republike Hrvatske, Odbora "Nagrade Vladimir Nazor" i Natječajnog povjerenstva nacionalnog programa stipendiranja Žene u znanosti. Bio je i predsjednik Etičkog povjerenstva za izbor zastupnika u Hrvatski sabor, te za izbor zastupnika RH u Europski parlament.

Kao inicijator drugog Zakona o jodiranju soli 1996. g. pridonio je eliminaciji gušavosti i zaostajanja u psihomotoričkom razvoju koji su bili uzrokovani nedostatkom joda, što je neprocjenjivo važno za svaku populaciju. Time se Hrvatska uvrstila među države koje su najuspješnije riješile taj važni javnozdravstveni problem, što je međunarodno priznalo Međunarodno vijeće za kontrolu poremećaja uzrokovanih nedostatkom joda (*International Council for Control of Iodine Deficiency Disorders* – ICCIDD).

Područje stručnog i znanstvenog rada akademika Kusića jest nuklearna medicina i onkologija, a uže područje etiologija, dijagnostika, liječenje i prevencija bolesti štitnjače, osobito malignih tumora. U tom području međunarodno se afirmirao i ostvario suradnju s najprestižnijim medicinskim centrima i organizacijama te vodećim stručnjacima i znanstvenicima u svijetu koji su postavili temelje tireoidologije (William Beierwaltes, David Becker, Eugen Saenger, Richard Benua, Francois Delange i dr.).

Član je brojnih stručnih i znanstvenih udruženja u zemlji i inozemstvu te Povjerenstva za znanstvenoistraživački rad Medicinskog fakulteta; predstavnik je Hrvatske u Međunarodnom vijeću za kontrolu poremećaja uzrokovanih nedostatkom joda (*International Council for Control of Iodine Deficiency Disorders*), Governing Council European Science Foundation i All European Academies.

Bio je predsjednik Vladinog Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima koje je izradilo Dokument dijaloga: Temeljna polazišta i preporuke o posebnom normativnom uređenju simbola, znakovlja i drugih obilježja.

Primio je odlikovanje predsjednika Republike – Red Danice Hrvatske za osobite zasluge u znanosti; Nagradu HAZU za doprinos od osobitog i trajnog značenja za Republiku Hrvatsku u području medicinskih znanosti; Državnu nagradu za znanost za životno djelo; Spomenicu domovinske zahvalnosti; Odlikovanje Reda hrvatskog trolista i Nagradu za životno djelo u onkologiji Hrvatskog onkološkog društva.

ZLATAN VRKLJAN

Zlatan Vrkljan rođen je 1955. u Zagrebu. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1979. u klasi prof. Šime Perića. Bio je suradnik Majstorske radionice Akademije znanosti i umjetnosti, pod vodstvom Ljube Ivančića i Nikole Reisera. Od 1987.-1994. bio je asistent i docent na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, a danas je izvanredni profesor na Akademiji likovnih umjetnosti; jedan je od suosnivača Galerije Arterija u Zagrebu.

Sudjelovao je na 65 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu, među kojima treba posebno istaknuti sudjelovanje na Bijenalu u Kairu 1998. i Venecijanskom bijenalu 1999. Dobitnik je sedam nagrada, među kojima se ističu: nagrada za slikarstvo na 9. salonu mladih, 1988. Zagreb, nagrada Josip Račić. Dobio je i odličje *Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića* za osobite zasluge u hrvatskoj kulturi 1996.

Zlatan Vrkljan was born in 1955 in Zagreb. He graduated from the Academy of Fine Arts in Zagreb in 1979 in the class of prof. Šime Perić. He was an associate of the Master workshop of the Academy of Sciences and Arts, under the leadership of Ljubo Ivančić and Nikola Reiser. Between 1987 and 1994 he was an assistant professor and assistant professor at the Academy of Fine Arts in Zagreb, and today he is an associate professor at the Academy of Fine Arts. He is co-founder of the Arteries Gallery in Zagreb.

He has participated in 65 group exhibitions in Croatia and abroad, including the Cairo Biennial in 1998 and the Venice Biennale in 1999.

He has received seven awards, including the painting award at the 9th Youth Salon and the Josip Račić Award. He was awarded with the *Order of Croatian Danica with the image of Marko Marulić* for special merit in Croatian culture in 1996.

Branka Cvitković (Zagreb, 1948.)

Nakon završenog studija književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1971. godine upisuje glumu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Članica ansambla Drame Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu je od 1975.godine.

Odlukom Ministarstva kulture RH 2006. godine je proglašena nacionalnom prvakinjom. Odlikovana je Redom Danice Hrvatske s likom Marka Marulića, a dobila je i Red Danice Hrvatske s likom Katarine Zrinske za humanitarni rad te Spomenicu Domovinskog rata. Trenutačno je izvanredna profesorica i dekanica na Fakultetu za film i scenske umjetnosti Sveučilišta Libertas.

Nagrade:

- Nagrada Hrvatskog društva kazališnih kritičara i teatrologa za ulogu Katarine u predstavi Majka Courage i njena djeca Bertolta Brechta, u izvedbi HNK u Zagrebu, 1980.;
- Prvomajska nagrada Hrvatskog društva dramskih umjetnika za ulogu Sophije u Kavani Torso Škrabea-Mujičića-Senkera-Dedića u izvedbi Glumačke družine Histrion, 1989.;
- Nagrada Zlatni smijeh na Danima satire u Zagrebu za ulogu Sophije u Kavani Torzo Škrabea-Mujičića-Senkera-Dedića, u izvedbi Glumačke družine Histrion, 1989.;
- Najhistrionka 1996. – godišnja nagrada glumačke družine Histrion;
- Nagrada Mila Dimitrijević za ulogu Gospođe Ignazije u Večeras se improvizira Luigija Pirandella u izvedbi HNK u Zagrebu, 2002.
- Nagrada Mila Dimitrijević za tumačenje uloge Barbare Petrovne Stavrogine u predstavi Bjesovi Fjodora Mihajloviča Dostojevskog u izvedbi Drame HNK u Zagrebu, 2010.

OSOBNE INFORMACIJE

HELENA SABLJĆ TOMIĆ

RADNO ISKUSTVO

01/11/2018 - danas	Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku - dekanica
24/01/2018 – 31/10/2018	Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku – privremena dekanica
20/05/2015 - danas	Doktorska škola Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera – voditeljica studija Kulturologija
01/06/2007-23/01/2018	Umjetnička akademija u Osijeku (100%) – dekanica
01/10/2006-31/05/2007	Umjetnička akademija u Osijeku (50%) – dekanica
10/02/2004-30/09/2006	Filozofski fakultet Osijek
01/07/1992-09/02/2004	Pedagoški fakultet Osijek

OBRAZOVANJE I OSPOSOBLJAVANJE

04/03/2015	Redovita profesorica u trajnom zvanju
27/04/2010	Redovita profesorica
01/08/2006	Izvanredna profesorica
01/11/2002	Docentica
2001	Viša asistentica
02/10/2001	Doktorica znanosti (dr. sc., Filozofski fakultet Zagreb) – <i>Modeli hrvatske suvremene autobiografske proze</i> (mentorica: prof. dr. sc. Andrea Zlatar)
18/06/1997	Magistrica znanosti (mr. sc., Filozofski fakultet Zagreb) – <i>Kratka priča devedesetih – biblioteka i autori časopisa Qourum</i> (mentor: prof. dr. sc. Cvjetko Milanja)
1997	Asistentica
1993	Mlađa asistentica
1992	Znanstvena novakinja

OSOBNE VJEŠTINE

Materinski jezik hrvatski

Ostali jezici

	RAZUMIJEVANJE		GOVOR		PISANJE	
	Slušanje	Čitanje	Govorna interakcija	Govorna produkcija		
engleski	B1	B1	B2	B2		B1
njemački	A1	A1	A2	A2		A1

Komunikacijske vještine

- izvrsne komunikacijske vještine stečene tijekom rada na mjestu dekanice
- izvrsne komunikacijske vještine stečene radom i treningom kroz specijalizirane radionice i seminare
- usmjerenost na dogovor

Organizacijske / rukovoditeljske vještine

- privremena dekanica Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku
- dekanica Umjetničke akademije u Osijeku
- voditeljica studija Kulturologije na Doktorskoj školi Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku
- mentor nekoliko magisterija i doktorata, diplomskih i specijalističkih radova

Poslovne vještine

- autorica 18 knjiga, priredila 17 knjiga, autorica preko 100 znanstvenih radova objavljenih u međunarodno priznatim časopisima, zbornicima međunarodnih znanstvenih konferencija te poglavlja u knjigama.
- timski rad

Digitalne vještine
SAMOPROCJENA

Obrada informacija	Komunikacija	Stvaranje sadržaja	Sigurnost	Rješavanje problema
Iskusna korisnica	Iskusna korisnica	Iskusna korisnica	Iskusna korisnica	Iskusna korisnica

Vozačka dozvola

B

DODATNE INFORMACIJE

Izdanja Knjige:

1. Montaža citatnih atrakcija – u obzoru quorumaške proze, Matica hrvatska ogranak Osijek, Osijek, 1998.
2. *Intimno i javno – ogledi o suvremenoj autobiografskoj prozi*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2002.
3. *Slavonski tekst hrvatske književnosti*, Matica hrvatska, Zagreb, 2003. (koautorstvo s Goranom Remom)
4. *Gola u snu – o ženskom književnom identitetu*, Znanje, Zagreb, 2005.
5. *Dnevnik nevidljivoga – moja godina 2007.*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2008. (fotografija Davor Šarić)
6. *Hrvatska autobiografska proza*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2008.
7. *Kortars horvat irodalom-költeszet es rövidtörténet 1968-tól napjainking*, Jelenkor, Pečuh, 2009. (koautorstvo s Goranom Remom)
8. *Hrvatska suvremena književnost – pjesništvo i kratka priča od 1968. do kraja osamdesetih godina 20. stoljeća*, Filozofski fakultet u Osijeku, Osijek, 2008. (koautorstvo s Goranom Remom)
9. *Bogdan Mesinger – esej*, Oksimoron, Osijek, 2010. (fotografija Davor Šarić)
10. *Pannonius, Vrančić; pretapanja*, Oksimoron, Osijek, 2010. (fotografija Davor Šarić)
11. *Grad koji šamira*, DHK Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski, Požega, 2011.
12. *O strasti, čitanju, dokolici*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2011.
13. *Uvod u hrvatsku kratku priču*, Leykam international d. o.o., Zagreb, 2012.
14. *Vera Erl – prostor i žena*, Oksimoron, Osijek, 2012. (fotografija Davor Šarić)
15. ЗА СТРАСТИТЕ, ЧИТАЊЕТО, БЕЗДЕЛНИЧЕЊЕТО - одбрани есеи, Медитеранска Академија „Браќа Миладиновци“, СТРУГА, 2013.
16. *Esej-Fabrio*, Mediteranska Akademija, Struga, 2014.
17. *Dodir teksta*, MeandarMedia, Zagreb, 2015.
18. *U osječkom Nutamjem gradu*, HAZU Zavod za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, Zagreb/Osijek, 2017.
19. *Kročenje unutarnjeg nemira: ja, žena, prostor = Taming of restlessness: I, woman, space*, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku, Osijek, 2018.

Projekti

Sudjelovala u radu sljedećih projekata: "Hrvatska književni barok u Slavoniji" (projekt vođen u Ministarstvu znanosti i tehnologije RH 1990-1995., voditeljica: doc. dr. sc. Julijana Matanović); od 1999. na projektu "Osijek kao književno i kulturno srednjoeuropsko središte" (projekt Ministarstva znanosti i tehnologije pri Pedagoškom fakultetu u Osijeku 1999-2002., voditelj prof. dr. sc. Zlatko Kramarić). Od 2002. glavni je istraživač na projektu „Književni dokumentarizam u Slavoniji“ (projekt 0122008 Ministarstva znanosti RH pri Filozofskom fakultetu u Osijeku). Od 2008. glavni je istraživač na projektu „Kultura i identitet u slavonskom književnom dokumentarizmu“ (projekt 122-0000000-3379 Ministarstva znanosti RH pri Filozofskom fakultetu u Osijeku). Suradnica na istraživačkom projektu „Ekonomski temelji hrvatske književnosti“ (voditeljica: doc. dr. sc. Maša Kolanović, trajanje: 2017. – 2020.)

Priznanja i nagrade

1. 1997. „Josip i Ivan Kozarac“ za najbolje znanstveno djelo („Montaža citatnih atrakcija“)
2. 2000. „Fran Galović“ za najbolje djelo zavičajne tematike (u suradnji s Goranom Remom za „Osječku čitanku“)
3. 2003. Pečat grada Osijeka za kulturu
4. 2005. „Julije Benešić“ za najuspješnije književno-kritičarsko djelo („Gola u snu“).
5. 2007. Godišnja nagrada grada Požege za kulturu
6. 2009. Zlatna plaketa Grb Grada Osijeka za znanost
7. 2013. „Ars longa, vita brevis“ za najbolju prevedenu knjigu eseja u Makedoniji („O strasti, čitanju, dokolici“).
8. 2014. „Akademija Mediterana“ za ukupni stvaralački i književni opus, Struga, Makedonija
9. 2017. nagrada „Josip i Ivan Kozarac“ za znanstvenu knjigu godine („U osječkom Nutarnjem gradu“)
10. 2018. književna nagrada Zaklade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti Stipan Bilić-Prcić („U osječkom Nutarnjem gradu“)

Članstva

1. Hrvatski P. E. N. centar
2. Društvo hrvatskih književnika
3. Hrvatsko društvo pisaca

Životopis akademika Frane Paraća

Rođen 1948. godine, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Marina Zuccherija u Miljanu u Studio di fonologia musicale della RAI.

Od 1978. predaje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, najprije teoretske predmete, a potom kompoziciju. Od 1992. redoviti je profesor, a dva je puta (1985. - 1987. i 2002. - 2007.) bio dekan te je zaslužan za izgradnju nove zgrade Muzičke akademije u Zagrebu.

Bio je dugogodišnji član Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje RH, a od 2006. - 2007. i njen Predsjednik.

Dobitnik je mnogobrojnih nagrada i odličja, uključujući nagrade Josip Štolcer Slavenski (1979. i 2001.); nagrade HAZU (1993. i 2001.); diskografske nagrade Porin (1994., 1996., te 2015. za Životno djelo); nagradu Medugorje (1994); Judita (2000.); Peristil (2000.); Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (2001.); Vladimir Nazor (2001.); Nagradu hrvatskog glumišta (2001.) te odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića kao i Spomenicu Domovinskog rata 1990. - 1992. Od 1992. je član suradnik, a od 2008. godine redoviti član HAZU. U razdoblju od 2011. - 2018. obnašao je funkciju tajnika Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU. Od 1. siječnja 2019. potpredsjednik je Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Skladbe su mu izvođene u Europi, Aziji, Australiji, Africi, Sjevernoj i Južnoj Americi, a od važnijih glazbenih središta treba izdvojiti izvedbe u Parizu, Londonu, Beču, New Yorku, Moskvi, Pekingu, Bruxellesu, Sydneyu.

O njegovu opusu ugledna muzikologinja dr. Eva Sedak zapisala je: "U estetičkoj, skladateljsko-tehničkoj i svakovrsnoj drugoj rastresitosti glazbe s posljednje četvrtine dvadesetog stoljeća hrvatski je skladatelj Frano Parać uspio pronaći svoje prepoznatljivo mjesto zahvaljujući nepogrešivom glazbeničkom instinktu, vještom rukopisu i jasno iskazanom uvjerenju da "umjetnik mora dići svoj glas, jer je buka oko njega postala prevelika." Prkoseći joj, Parać oslonac nalazi u krizom nedotaknutim predjelima glazbene prošlosti: u ritamskoj stabilnosti baroka, ne u dramatici njegova kontrapunkta, u formalnoj jasnoći klasike, ne u čvorističima njezinih tematskih sukoba, u emocionalnoj otvorenosti romantike, ne u njezinim tonalitetnim dvojbama. Otkrivajući svakim djeličem svog opusa nedvojbenost tih polazišta, Parać unaprijed ukida potrebu rasprave o 'novom' i 'starom', 'povratku' i 'napretku' te sa tako očišćenog, neutralnog terena kreće na posve osobno putovanje glazbom otkrivajući, spontano, s veseljem, gotovo u igri, poneki njezin skriveni rukavac, iznenadni obrat, svježi odjek. Čini to s mediteranskim osjećajem za mjeru — jednako pri efektnim gradacijama u scenskim (balet *Carmina Krležiana*, opera *Judita*), vokalno-instrumentalnim (*Ed é subito sera*, *Missa Maruliana*, *Gloria*), orkestralnim (*Simfonija*, *Sarabanda*), ili koncertantnim ostvarenjima, kao i u odlomcima intimne sabranosti u solističkim i komornim partiturama, među kojima brojem prednjače one za gudače te u smirenim pasažama skladbi za zbor bez pratnje (*Kompozicija za dva zbora a cappella*, *Collegium vocale*, *Dona nobis pacem*). A čini to i s izrazitim smisлом za kontinuitet, kako unutar vlastita opusa, tako i za onaj glazbene tradicije kojoj pripada."

GORAN RAKO / ŽIVOTOPIS

Goran Rako rođen je 1952-e u Imotskom. Osnovnu školu pohađao je u Podgori, a srednju tehničku školu u Splitu i Zagrebu. Na arhitektonskom fakultetu u Zagrebu diplomira 1978-e godine. Godine 2000-e postaje predavač na Arhitektonском fakultetu u Zagrebu. Vlastiti projektni ured, Radionicu arhitekture, otvara 2004-e godine. Predsjednik je UHA-e od 2007-e do 2009-e. Od 2014-e redoviti je profesor na Arhitektonском fakultetu u Zagrebu.

Osim brojnih nagrada na arhitektonskim natječajima u zemlji i inozemstvu, značajnije nagrade za arhitektonske realizacije su mu dvije nagrade Viktor Kovačić, za stambenu zgradu B u Rijeci i Muzej vučedolske kulture u Vukovaru, zatim dvije nagrade Vladimir Nazor, za Arheološki muzej Narona u Metkoviću i Arheološki muzej Vučedol u Vukovaru. Dobitnik je i Velike nagrade Zagrebačkog salona za Arheološki muzej Vučedol u Vukovaru. Arheološki muzej Vučedol u Vukovaru dobio je nagrade na izložbama arhitekture u Sloveniji, Azerbajdanu i Rumunjskoj.

Realizacije Gorana Rake tri puta su nominirane za europsku nagradu Mies van der Rohe i to za Arheološki muzej Narona u Metkoviću, dječji vrtić Šegrt Hlapić u Zagrebu i Arheološki muzej Vučedol u Vukovaru.

Osobni Podaci:

Ime: Dinka Jeričević

Obrazovanje:

1963 - 1967: Škola primjenjene umjetnosti u Zagrebu, smjer oblikovanje prostora I namještaja.
1967 – 1969: Hammersmith College of Art and Buildings, Interior design department, London,
Ujedinjeno Kraljevstvo

Radna iskustva:

1976 – 1983: Tehnički direktor u Teatru ITD u Zagrebu.
1978 – 2004: Vanjski suradnik predavač na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu.
2004 – 2009: Izvanredni profesor na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu.
1983 – 1992: Kućni scenograf u kazalištu Komedija u Zagrebu.
1992 – 2009: Kućni scenograf Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.
1969 – 2020: Scenografski realizirala preko 560 kazališnih, više od 300 televizijskih i 10
dugometražnih filmskih produkcija.
2009-2013 : Redovni profesor na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu

Ostala relevantna iskustva:

1985 – 1995: Predsjednica Sekcije za film, kazalište i televiziju pri Udruženju primjenjenih
umjetnika Hrvatske.
1995: Kurator i autor postava prvog hrvatskog nastupa na Praškom kvadrijenalnu.(spec,diploma)
1999: Kurator i autor postava hrvatskog nastupa na Praškom kvadrijenalnu.
2003: Kurator hrvatskog nastupa na Praškom kvadrijenalnu.
2000 – 2020: Član umjetničkog savjeta Udruženja primjenjenih umjetnika Hrvatske.
2008 – 2013: Član Kulturnog vijeća za dramske umjetnosti Ministarstva kulture Republike
Hrvatske.
2008-2013: Član Kulturnog vijeća za kazališnu djelatnost grada Zagreba
U više navrata sudjelovala u radu komisije za dodjelu nagrade Vladimir Nazor

Strukovne nagrade:

1984: **Sterijina nagrada**

Trilogija Ive Vojnovića – HNK Zagreb, redatelj Ivica Kunčević

Duplo Dno Gorana Stefanovskog – Dramski Teater Skoplje, redatelj Slobodan Unkovski

Operni bijennale Ljubljana

Norma Vincenza Bellinija – HNK Zagreb, redatelj Vlado Habunek

Dani satire

Kartaši Nikolaja Vasiljeviča Gogolja – Kerempuh, redatelj Božidar Violić

1983: **Zlatna arena**

Za sreću je porebno troje, redatelj Zlatko Grlić

1985: **Sterijina nagrada**

Sretna Nova 1949. Gorana Mihića – Narodni Teater Skoplje,
redatelj Slobodan Unkovski

Nagrada hrvatskih kritičara

Antigona, Sofoklo – HNK Zagreb, redatelj Ivica Kunčević

Nagrada Gavellinih večeri

Sretna Nova 1949. Gorana Mihića – Narodni Teater Skoplje, redatelj Slobodan Unkovski

1988: **Sterijino pozorje, nagrada ULUPUS-a:**

Mora Tomislava Bakarića – HNK Zagreb, redatelj Ivica Kunčević

1993: **Marulovi dani**

Katrina Zrinska od Frankopana V. Stojasavljevića – Teatar ITD, redatelj Božidar Violić

1996: **Splitsko ljeto**

Tartufe Mollierea – Splitsko ljeto, Eduard Miler

31. Zagrebački Salon

Čarobna frula Wolfganga Amadeusa Mozarta – HNK Zagreb, redatelj Georgij Paro

Nagrada Ljubo Babić

Čarobna frula Wolfganga Amadeusa Mozarta – HNK Zagreb, redatelj Georgij Paro

Nagrada hrvatskog glumišta

Čudesni mandarin Bele Bartoka – HNK Zagreb, redatelj Milko Šparmblek

Daleka zemlja – HNK Zagreb, redatelj Joško Juvančić

Kristofor Kolumbo Michael de Ghelderode – Dubrovačke ljetne Igre, redatelj Georgij Paro

2001: **Nagrada hrvatskog glumišta**

Čudesni mandarin Bele Bartoka – HNK Zagreb, redatelj Milko Šparmblek

Daleka zemlja – HNK Zagreb, redatelj Joško Juvančić

Kristofor Kolumbo Michael de Ghelderode – Dubrovačke ljetne Igre, redatelj Georgij Paro

2005: **Susret lutkarskih kazališta**

Čarobna flauta, Kazalište Žar ptica, redatelj Sunny Suninski

2008: **Nagrada Rudolf Bunk**

Za umjetnička ostvarenja u scenografiji HNK Split u sezoni 2006/07 i 2007/08

11. susret i festival hrvatskog centra Assitej, Čakovec

Bijeli klaun, D. Miloš, HNK Varaždin, redatelj Ivica Šimi

2010: Nagrada hrvatskog glumišta

Građanin plemić ,Moliere _HNK Zagreb ,redatelj K.Dolenčić

Mali Marulić, Festival hrvatske drame za djecu

Ovdje piše naslov drame o Anti-I.Martinić,redatelj I.Šimić, GKM Split

Naj-naj festival, Žar ptica

Svarožić-A.Tonković Dolenčić, redatelj K.Dolenčić ,ZKL Zagreb

2017: Nagrada hrvatskog glumišta

Tosca, Puccini, HNK Osjek, Ij Ozren Prohić

Osim u Hrvatskoj i okolnim zemljama kao scenograf djelovala u SAD, Tajvanu, Australiji, Škotskoj, Latviji, Azerbeđanu.

Milko Šparemblek

Rođen je 1. prosinca 1928. godine u Prevaljama, Ravne na Koroškem u Sloveniji. Školovao se u Zagrebu, gdje na Filozofskom fakultetu studira komparativnu književnost, učeći istodobno klasični balet kod proslavljenih hrvatskih plesača i baletnih pedagoga Ane Roje i Oskara Harmoša.

Godine 1948. postaje član Baleta Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu. Uskoro kao prvak istog ansambla s izvanrednim uspjehom pleše glavne uloge u klasičnom, suvremenom i nacionalnom repertoaru. U Pariz odlazi 1953. godine, i tu se usavršava u klasičnom baletu kod Olge Preobraženske, A. Iliča i Sergeja Perretija. Eksponirani je član renomiranih plesnih trupa Janine Charrat, Milorada Miškovića, Ljudmile Čerine i Mauricea Béjarta. Kod znamenitih plesača Marthe Graham i Josée Limona (New York) izučava suvremene plesne tehnike.

Uz mnogobrojne antologische plesne kreacije izvedene na svim značajnjim baletnim podijima svijeta, Milko Šparemblek djeluje kao baletni majstor u Ballet du XXe Siecle Mauricea Béjarta (Bruxelles), tri godine bio je direktor Baleta Metropolitan opere u New Yorku, četiri godine direktor Gulbenkian Baleta, tri godine direktor Balleta de Lyon, a od 1992. do 1994. godine vodio je Balet HNK u Zagrebu.

Koreografijom se bavi od 1955. godine te je na scenu postavio više od 150 baleta, opera, drama i radio na stvaranju televizijskih emisija i umjetničkih filmova. Priznanja i međunarodni ugled stekao je kao suradnik niza baletnih i opernih kuća. Šparemblekova su djela postavljena u Parizu, Bruxellesu, Veroni, Lisabonu, Londonu, Ateni, New Yorku, Rio de Janeiru i drugdje.

Za svoj rad nagrađivan je u zemlji i inozemstvu, između ostalog dobio je dvije Nagrade grada Zagreba, Nagradu Josip Slavenski, Nagradu osječkog Annala, dvije Nagrade hrvatskog glumišta, Nagradu hrvatskoga glumišta za životno djelo, Nagradu Tito Strozzi, Nagradu Marul, Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo, Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića, Prešernovu nagradu, Prix Italia, Nagradu kanadskih kazališnih kritičara, Nagradu kazališnih kritičara Portugala, pet nagrada na ljubljanskom Baletnom biennalu, bio nominiran za newyoršku nagradu Rose Emery i dr.

Milko Šparemblek pripada generaciji svjetski poznatih umjetnika koji su svojim radom mijenjali mišljenja o plesu našeg doba.

REDATELJ:

Branko Schmidt rođen je u Osijeku 1957. godine. Nakon kratkotrajnog studija ekonomije, upisuje Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu, studij filmske i TV režije. Godine 1981. nastaje njegov diplomski rad, zapažena TV drama "Rano sazrijevanje Marka Kovača". Slijedeće godine snima TV dramu "Hildegard" koja je bila proglašena najboljom TV dramom na području bivše države. Godine 1988. režira svoj prvi cjelovečernji film "Sokol ga nije volio" prema istoimenoj drami Fabijana Šovagovića te na pulskom festivalu osvaja nagradu za debitanta godine. Tijekom karijere snimio je mnoge drame, dokumentarne filmove, te dječju TV seriju "Operacija Barbarossa" (1989.) prema djelu književnika Ivana Kušana. U devedesetima režira još četiri cjelovečernja filma "Đuka Begović" (1991.), "Vukovar se vraća kući" (1994.), i "Božić u Beču" (1997.) za koji je nagrađen Zlatnom arenom za scenarij, te 1999. "Srce nije u modi". Zadnji film "Kraljica noći" (2001) dobitnik je dvije Zlatne arene; za scenarij i produkciju. 2004. bio je član žirija Internacionalnog filmskog festivala u Moskvi. 2006. – Put Lubenica – nagrada OKTAVIJAN u Puli. 2009. METASTAZE -osvaja Veliku zlatnu Arenu za Film, Zlatnu Arenu za glavnog glumca, 2012. završavaigrani film Ljudožder –vegetarijanac. U Puli osvaja 5 Zlatnih Arena, i to za: najbolju režiju, najbolju kameru, najboljeg glumca, najbolju scenografiju i najbolju masku. 2012.godine film je hrvatski kandidat za Oscara. U međuvremenu je film sudjelovao na međunarodnim festivalima: Austin Texas –USA - najbolji glumac London, Hamburg, Helsinki, Stockholm Luxemburg. Setubal-Portugal – nagrada za najboljeg redatelja Bruxelles – nagrada za najboljeg glumca Kairo, Cottbus, Bratislava, Vukovar, Ljubljana Film je pozvan u službenu konkurenčiju FEST-a Beograd 2013 god. 2014. snimioigrani film IMENA VIŠNJE koji je također osvojio nekoliko nagrada kritičara 2016. Snimioigrani film AGAPE